

Sygn. akt II Ka 198/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 roku

**Sąd Okręgowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:**

**Przewodniczący: SSO Wiesław Ruszala**

**Sędziowie: SSO Artur Lipiński**

**SSO Mariusz Hanus /spraw./**

**Protokolant: sekr. sądowy Renata Walczak**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie – **Zbigniewa Pankowskiego**

po rozpoznaniu dnia 9 grudnia 2015 roku

sprawy **P. W. s. P. i S.**, ur. (...) w **W.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt II K 1107/13

**na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok w całości i umarza postępowanie w sprawie, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.**

### UZASADNIENIE WYROKU

Wyrokiem z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt II K 1107/13 Sąd Rejonowy w Krośnie u n i e w i n i ł **oskarżonego P. W.** od zarzutu, że w okresie pomiędzy 31 marca 2006r., a 13 września 2007r. w I. woj. (...) przywłaszczył sobie 3 sztuki bydła o numerach PL (...), PL (...), PL (...), które zostało mu powierzone do hodowli przez (...) Spółdzielnią (...) w J. w ten sposób, że usunął je ze stada z terenu gospodarstwa, powodując tym samym straty w wysokości 7.700 zł na szkodę (...) Spółdzielni (...) w J. tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. i kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżyciel publiczny na niekorzyść oskarżonego P. W.. Zaskarżonemu orzeczeniu Prokurator zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne przyjęcie, że działanie oskarżonego nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. podczas, gdy dokłada analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem, że P. W. swoim działaniem wypełnił znamiona art. 284 § 2 k.k. Podnosząc powyższy zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sadowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

**Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:**

Niezależnie od granic apelacji i podniesionych przez oskarżyciela publicznego zarzutów wyrok podlega uchyleniu a postępowanie umorzeniu z powodu zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Odwoławczy pragnie zauważyć, iż w obrocie prawnym funkcjonują już dwa prawomocne wyroki, którymi oskarżony P. W. został skazany, a które dotyczyły tych samych sztuk bydła, a mianowicie :

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 5 listopada 2008 r. sygn. akt VII K 907/07 P. W. skazany został za to, że w okresie pomiędzy marcem 2006 r., a lipcem 2007 r. w I. jako właściciel Gospodarstwa Rolnego (...) w I. działając z góry powziętym zamiarem wykonał czynności naruszające wymagania weterynaryjne w ten sposób że w bliżej nieokreślonych okolicznościach dokonał handlu 32 sztuk bydła o numerach kolczyków (...) i inne bez stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych tj. przestępstwa z art. 77 pkt 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 30 października 2008 r. sygn. akt II K 70/08 P. W. skazany został za to, że w okresie od 27 lipca 2007 r. do 13 września 2007 r. w I. jako właściciel Gospodarstwa Rolnego (...) w I. wykonał czynności naruszające wymagania weterynaryjne w ten sposób, że w bliżej nieokreślonych okolicznościach dokonał handlu dwóch krów rasy S. o nr kolczyków (...) wartości około 2.800 zł i nr (...) o wartości około 1.700 zł naruszając jednocześnie decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. z dnia 24 lipca 2007 r. znak PIW PZ 064/36A/07 zakazującą dokonywania jakichkolwiek przemieszczeń bydła tj. przestępstwa z art. 77 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

W obu powyższych sprawach przypisano P. W. czyny polegające na dokonaniu „handlu” określonych sztuk bydła.

W doktrynie prawa karnego procesowego przyjmuje się, że badanie kwestii tożsamości czynu powinno uwzględniać jako właściwy punkt odniesienia czyn naturalny (rzeczywisty), który miał miejsce w przeszłości, co do którego wniesiono akt oskarżenia lub co do którego zapadło prawomocne orzeczenie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że wówczas gdy czyn przypisany w prawomocnie zakończonym postępowaniu i objęty postępowaniem wszczętym później - dotyczą tej samej osoby i tego samego zdarzenia faktycznego, to choćby różniły się opisem i kwalifikacją prawną, dla oceny, czy nie doszło do naruszenia określonego przepisem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zakazu ne bis in idem, konieczne jest dokonanie analizy przypisanych zachowań z punktu widzenia kryteriów tożsamości czynu, uwzględniającej konkretne okoliczności, ustalone w obu postępowaniach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 listopada 2002 r., sygn. IV KZ 40/02, OSNKW 2003 z. 1-2, poz. 13).

Wśród elementów wyznaczających tożsamość "zdarzenia historycznego" wskazuje się: identyczność przedmiotu zamachu, identyczność kręgu podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, tożsamość miejsca i czasu zdarzenia, jak też zachowanie choćby części wspólnych znamion w opisie czynu, które winny się ze sobą pokrywać, mając jakiś obszar wspólny. Po stronie podmiotowej o jedności czynu, jako jednego impulsu woli, świadczy nadto jedność zamiaru (lub planu) sprawcy (sprawców) przestępstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010 r., sygn. III KK 97/10, LEX nr 707425).

Z zakazem ne bis in idem powiązana jest zasada niepodzielności przedmiotu procesu, co Sąd Najwyższy wyraził między innymi w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 października 2008 r., sygn. IV KK 118/08, LEX nr 469419, stwierdzając, iż zakaz prowadzenia postępowania w postaci rei iudicate zachodzi wówczas, gdy uprzednio zakończone zostało prawomocnie postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby, nowe zaś postępowanie pokrywa się z przedmiotem postępowania w sprawie już zakończonej, a także gdy jego przedmiot jest częścią przedmiotu osądzanego w sprawie już zakończonej. Przyjęcie odmiennej kwalifikacji prawnej czynu nie otwiera możliwości ponownego postępowania. Nowe postępowanie nie jest także dopuszczalne w razie uprzedniego niepełnego rozpoznania sprawy. Powaga rzeczy osądzonej nie pozwala na ponowne prowadzenie postępowanie przeciwko tej samej osobie o ten sam przedmiot odpowiedzialności prawnej, innymi słowy - o ten sam czyn w znaczeniu prawnym.

Sąd Odwoławczy podziela zaprezentowane wyżej tezy. Odnosząc je do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że przedmiotem obecnego postępowania jest ten sam czyn w znaczeniu zdarzenia historycznego, który został już osądzony opisanymi wyżej wyrokami. W opisach czynów, za które P. W. został już skazany tożsama jest osoba sprawcy, taki sam czas (w znacznej części czas czynów się pokrywa) i miejsce zdarzenia (I.) jak i czynności wykonawcze skierowane do tego samego przedmiotu. Sąd Odwoławczy pragnie zauważyć, iż wskazane wyżej wyroki dotyczą działań oskarżonego podejmowanych wobec krów o numerze koleczyka (...), nr (...) i nr (...). tych samych sztuk bydła, których dotyczy także niniejsze postępowanie.

Należy podkreślić, że w obecnie rozpoznawanej sprawie zarzucono oskarżonemu przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. tj. przywłaszczenie popełnione w ten sposób, że „usunął ze stada” określone sztuki bydła, natomiast w opisie czynów zarzucanych oskarżonemu w sprawie sygn. akt VII K 907/07 i sygn. akt II K 70/08 jego zachowanie opisane zostało jako dokonanie „handlu”. Wskazane określenia, mają de facto to samo znaczenie albowiem opisują czynność polegającą na usunięciu określonych sztuk bydła ze stada i przemieszczenie ich w nieznanne miejsce. Zachowana jest zatem część wspólnych znamion w opisie czynu, które się ze sobą pokrywają, mając obszar wspólny.

W ocenie Sądu Odwoławczego zachodzi zatem tożsamość czynu, który zarzucony jest obecnie oskarżonemu P. W. z czynami, za które został już skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 5 listopada 2008 r. odnośnie krowy o numerze koleczyka (...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 30 października 2008 r. sygn. akt II K 70/08 odnośnie krów o numerach koleczyka (...) i (...). Okoliczność, że w powyższych wyrokach Sąd Rejonowy zakwalifikował zarzucany oskarżonemu czyn wyłącznie z art. z art. 77 pkt 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt nie może przekreślić konieczności uznania, iż zarzucony obecnie oskarżonemu czyn kwalifikowany jako przywłaszczenie został już prawomocnie osądzony. Zachodzi zatem negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. co skutkuje koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Sąd Odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w całości i umorzył postępowanie w sprawie kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.